

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7830 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 17 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 25 januari 2007 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2007, verzonden op 7 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen als grieven I en II is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief III klaagt appellante dat de rechtbank door te overwegen dat haar stelling dat de weigering om de geldigheidsduur van haar vergunning te verlengen, moet worden beschouwd als een ongerechtvaardigde inmenging als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) in het familie- en gezinsleven met haar broer, niet tot gegrondverklaring van het beroep kan leiden, onder meer, omdat de aan haar verleende verblijfsvergunning haar niet in de gelegenheid stelde tot het uitoefenen van dat familie- en gezinsleven, heeft miskend dat uit deze bepaling niet volgt dat de reikwijdte daarvan in die zin is beperkt en derhalve het door haar gestelde familie- en gezinsleven daaronder niet zou kunnen vallen.

2.2.1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 23 maart 2007 in zaak nr. 200607511/1, JV 2007/186) volgt, in de kern weergegeven, dat bij de vraag of sprake is van inmenging, als bedoeld in artikel 8 van het EVRM, niet doorslaggevend is het doel waarvoor een

eerdere verblijfstitel is verleend, maar de omstandigheid dat de vreemdeling, voorafgaand aan het in rechte bestreden besluit, over een verblijfstitel beschikte, waardoor betrokkene feitelijk in staat was het familie- en gezinsleven uit te oefenen. De aan appellante verleende verblijfsvergunning stelde haar, anders dan de rechtbank heeft overwogen, daartoe in staat.

De in de grief vervatte klacht leidt echter niet tot het ermee beoogde doel. Appellante heeft in de hier voorliggende aanvraag uitsluitend om verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning met als beperking verblijf bij echtgenoot gevraagd. De afwijzing daarvan levert geen strijd op met artikel 8 van het EVRM in zoverre dit het door appellante in het kader van haar beroep op deze bepaling gestelde familie- en gezinsleven met haar broer betreft omdat de aanvraag daarop niet ziet. Nog daargelaten het feit dat appellante bedoeld familie- en gezinsleven niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft de rechtbank derhalve terecht, zij het op onjuiste gronden, overwogen dat het betoog van appellante dat de weigering om de geldigheidsduur van haar vergunning te verlengen moet worden beschouwd als een ongerechtvaardigde inmenging in het gestelde familie- en gezinsleven, niet tot gegrondverklaring van het beroep kan leiden.

De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van gronden waarop deze rust te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

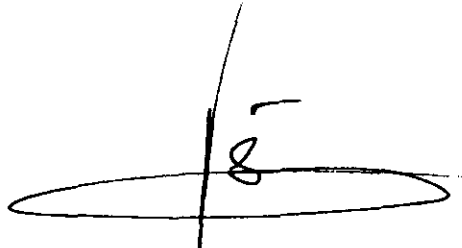
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2007

402.

Verzonden: 13 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

KOPIE

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07 / 7830

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op _____,
van Sri Lankaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. R. van Asperen, advocaat te Groningen.

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. D.W.J. Vinkes, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 20 juli 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlenging van de
geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de
beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Verweerder heeft bij beschikking van
21 juli 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eisercs heeft daartegen op 26 juli 2006 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 25
januari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepsschrift van 20 februari 2007 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde
beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank
toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden
en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een
verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 3 juli 2007.
Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft
zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. De aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning is afgewezen vanwege de omstandigheid dat het doel waarvoor eiseres een verblijfsvergunning was verleend niet langer van toepassing is, aangezien eiseres bij de aanvraag om verlenging heeft aangegeven voornemens te zijn nog datzelfde jaar van haar echtgenoot te willen scheiden. Voor het exact nagaan wanneer de samenleving tussen eiseres en haar partner is verbroken, bestond voor verweerder geen aanleiding, daar eiseres nog niet tenminste drie jaar in het bezit was geweest van een verblijfsvergunning en de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning ten tijde van de beschikking reeds was verlopen.

Onder verwijzing naar het bepaalde in hoofdstuk B1/2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) alsmede het bepaalde in artikel 3.100 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), overweegt verweerder voorts dat het de vreemdeling is die met zijn aanvraag het kader schept voor de besluitvorming. Op de aanvraag moet worden beschikt zoals zij is ingediend en er mag niet iets anders worden toegewezen of afgewezen dan is aangevraagd. Het is derhalve niet mogelijk om ambtshalve de aanvraag van eiseres aan te merken als een aanvraag om voortgezet verblijf of voor enig ander verblijfsdoel.

2.2. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte niet heeft bezien of zij in aanmerking zou moeten kunnen komen voor een vergunning op grond van voortgezet verblijf, alsmede dat die vergunning ten onrechte niet is toegekend. In dit verband bestrijdt eiseres ten eerste dat het voor haar rekening en risico komt dat zij een dergelijke aanvraag niet uitdrukkelijk heeft doorgezet, nadat haar van overheidswege, door de betrokken ambtenaar, te kennen was gegeven dat die aanvraag kansloos zou zijn. Daar het evenmin aan de betrokken ambtenaar was een oordeel te geven over de haalbaarheid van die aanvraag, dient verweerder alsnog te oordelen over de vraag of eiseres in aanmerking komt voor een vergunning voor voortgezet verblijf. Onder deze omstandigheden heeft verweerder tevens onterecht afgezien van het horen van eiseres. Daarbij is mede van belang dat het scala aan mogelijkheden om in aanmerking te komen voor voortgezet verblijf als neergelegd in B16 Vc 2000, maakt dat een aanvraag om voortgezet verblijf niet op voorhand zou moeten worden afgewezen. Ten slotte stelt eiseres nog dat de afwijzing in strijd is met artikel 8 EVRM. Eiseres is inwonend bij haar broer en in die vorm van gezinsleven wordt ongerechtvaardigd ingemengd door het verblijf van eiseres te beëindigen.

Beoordeling van het beroep

2.3. Op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

2.4. Verweerder heeft ten aanzien van deze intrekkingbevoegdheid beleid vastgesteld in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). In paragraaf B1/5.3.1 heeft verweerder bepaald dat de vergunning niet wordt verlengd indien niet aan de beperking wordt voldaan tenzij in het toepasselijke materieel hoofdstuk van de Vreemdelingencirculaire anders is bepaald.

2.5. De bijzondere voorwaarden waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij partner' wordt verleend, zijn uitgewerkt in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Blijkens artikel 3.17, onder a, Vb 2000 wordt de vergunning slechts verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren. Deze voorwaarde is nader uitgewerkt in B2/2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000. In paragraaf B2/2.7 Vc 2000 is door verweerder bepaald dat de vreemdeling en de hoofdpersoon samen moeten wonen en een gezamenlijke huishouding moeten voeren.

2.6. Nu het beleid van verweerder niet voorziet in de mogelijkheid om af te wijken van de vereisten van het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet meer voldoet aan de beperking verband houdende met het doel waarvoor de vergunning is verleend. Nu eiseres op het aanvraagformulier van de onderhavige aanvraag heeft aangegeven dat zij niet langer met de heer [naam] samenwoont, dat zij voornemens was nog datzelfde jaar van hem te gaan scheiden en uit informatie uit de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens is gebleken dat hun huwelijk inmiddels is ontbonden, wordt niet meer voldaan aan de beperking 'verblijf bij echtgenoot'.

2.7. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiseres van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.

2.8. Ten aanzien van het betoog van eiseres dat verweerder ten onrechte haar aanspraken op een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf niet in ogenschouw heeft genomen, overweegt de rechtbank het volgende.

2.9. Voor zover eiseres van mening is dat verweerder haar ambtshalve een vergunning met als beperking 'voortgezet verblijf' had behoren te verlenen, overweegt de rechtbank het volgende. In artikel 3.6 Vb 2000 is vastgelegd onder welke beperking verblijfsvergunningen voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, ambtshalve kunnen worden verleend. De rechtbank stelt vast dat de beperking 'voortgezet verblijf' in artikel 3.6 Vb 2000 niet wordt genoemd. Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 november 2004 (JV 2005/3) is de bevoegdheid van verweerder om, in afwijking van de hoofdregel dat een verblijfsvergunning op aanvraag wordt verleend, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, in artikel 3.6 Vb 2000 begrensd tot de in die bepaling limitatief opgesomde beperkingen waaronder verblijf kan worden toegestaan.

2.10. Voor zover eiseres van mening is dat verweerder haar aanvraag had moeten afhandelen met de beperking 'voortgezet verblijf', is de rechtbank met verweerder van oordeel dat artikel 3.100 Vb 2000 zich daartegen verzet. Geheel in lijn daarmee heeft verweerder eiseres bij brief van 26 juli 2005 uitgenodigd om binnen drie weken een aanvraag tot wijziging van de beperking te doen. De stelling van eiseres dat zij dat niet heeft gedaan omdat zij van de dienstdoende gemeenteambtenaar te horen heeft gekregen dat indiening ervan zinloos zou zijn, maakt dit niet anders. Een mededeling van een gemeenteambtenaar kan in deze niet beschouwd worden als zijnde afkomstig van een bevoegd orgaan.

2.11. De stelling van eiseres dat de weigering om haar vergunning te verlengen moet

worden beschouwd als een ongerechtvaardigde inmenging in het gezinsleven van eiseres met haar broer kan niet tot de gegrondheid van het beroep leiden. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat de haar verleende verblijfsvergunning haar niet in de gelegenheid stelde tot het uitoefenen van gezinsleven met haar broer en dat noch gesteld noch gebleken is dat zij dat gezinsleven niet elders zou kunnen uitoefenen.

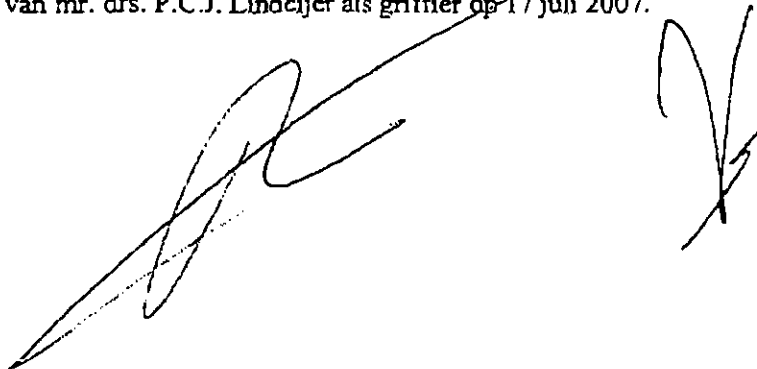
2.12. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

- De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.L. Vučsán en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. drs. P.C.J. Lindcijer als griffier op 17 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 7 AUG 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

Groningen
 Praedijlussingel 1
 9711 AA Groningen
 T (050) 589 25 79
 F (050) 360 16 23
 info.groningen@tiebout.nl
 www.tiebout.nl

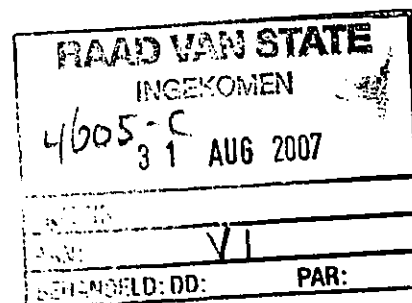
dh. mr. R. van Asperen
 dh. mr. M. Schuring*
 dh. mr. K.B. Spoelstra
 dh. mr. B. van Dijk
 mw. mr. I.M. Zuidhoek
 mw. mr. M.R.M. Schanp

Roden
 Mensingheweg 1
 Postbus 339
 9300 AM Roden
 T (050) 501 50 80
 F (050) 501 50 45
 info.roden@tiebout.nl
 www.tiebout.nl

dh. mr. S.G. Rissik
 dh. mr. S. El Mami
 mw. mr. S.M. Faber
 mw. mr. L. Sandberg

Derdenrekening
 ABN-AMRO
 60 59.22.470
 t.n.v.
 Stichting Beheer
 Derdengelden
 Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 16113
 2500 BC 'S GRAVENHAGE

Per telefax: (070) 365 13 80
 En per aangetekende post

Groningen, 31 augustus 2007

Inzake: **IND hoger beroep**
beslissing d.d. 17-07-07
 Uw ref:
 Onze ref: 520307941/RVA/np

Email: ron.vanasperen@tiebout.nl

Doorkiesnr. secr.: (050) 3663738

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens mevrouw _____, geboren _____, de vreemdelinge, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 17 juli 2007, verzonden 7 augustus 2007.

Allereerst wordt u verzocht alle feiten, weren en stellingen zoals naar voren gebracht in eerdere instanties als hier ingelast en herhaald te beschouwen alsmede om het griffierecht in mijn rekening courant te boeken.

Grief 1:

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.9 overwogen: "voor zover eiseres van mening is dat verweerder haar ambtshalve vergunning met als beperking voortgezet verblijf had behoren te verlenen, overweegt de Rechtbank het volgende".

Toelichting:

Uit Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam d.d. 28 november 2006, LJN: AZ 5945, volgt dat indien intrekking van de verblijfsvergunning plaatsvindt terwijl de datum intrekking of daarna recht bestaat op een verblijfsvergunning onder de beperking voortgezet verblijf, op grond van B2/5.2.3 Vc wel degelijk ambtshalve beoordeeld moet worden of een dergelijke vergunning afgegeven dient te worden. Dat beleid vereist geen aanvraag. De uitspraak gaat hierbij. De Rechtbank heeft het voorgaande miskend zodat het hoger beroep gegrond verklaard dient te

Tiebout

advocaten

Groningen
Praediussingel 1
3711 AA Groningen
T (050) 369 23 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

worden.

Grief II:

dh. mr. R. van Asperen
dh. mr. M. Schuring
dh. mr. K.B. Spelstra
dh. mr. B. van Dijk
mr. mr. L.M. Zuidhoek
mr. mr. M.R.M. Schaap

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dh. mr. S.G. Rijssik
dh. mr. S. El Hani
mr. mr. S.M. Faber
mr. mr. L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
50.59.22.470
L.N.V.
Stichting Beheer
Derdenrekening
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.10 overwogen: " Voor zover eiseres van mening is dat verweerder haar aanvraag had moeten afhandelen met de beperking "voorgezet verblijf", is de Rechtbank met verweerder van oordeel dat artikel 3.100 Vw 2000 zich daartegen verzet. Geheel in lijn daarmee heeft verweerder eiseres bij brief van 26 juli 2005 uitgenodigd om binnen drie weken een aanvraag tot wijziging van beperking te doen. Stelling van eiseres dat ze dat niet heeft gedaan omdat ze van de dienstdoende gemeenteambtenaar te horen heeft gekregen dat indiening ervan zinloos zou zijn, maakt dit niet anders. De mededeling van de gemeenteambtenaar kan in deze niet beschouwd worden als zijnde afkomstig van een bevoegd orgaan".

Toelichting:

Voorgaande overwegingen van de Rechtbank geven na het oordeel van betrokkene blijk van een onjuiste waardering van de verhouding tussen burgers en bestuursorganen. Die overweging komt er immers op neer dat, na daartoe te zijn uitgenodigd, aan die uitnodiging gehoor te hebben gegeven hetgeen resulteerde in de mededeling -die blijkens de uitspraak op zichzelf niet ter discussie staat-, kort gezegd, dat een dergelijke aanvraag geen zin zou hebben. Het was blijkbaar vervolgens aan betrokkene zelf te onderkennen dat die ambtenaar het allereerst niet bij het rechte eind had, ten tweede dat aan die mededeling geen waarde kan worden gehecht omdat die ambtenaar toevallig niet in dienst was van de IND. Door dat feitencomplex in het nadeel van betrokkene uit te leggen moet geconcludeerd worden dat alle verhoudingen tussen burgers en bestuursorganen zoek zijn alsmede dat daarvoor geen rechtsbescherming kan worden gevonden. De Rechtbank heeft derhalve het niet indienen van de aanvraag ten onrechte voor risico en rekening van betrokkene gelaten.

Grief III:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 overwogen: " De stelling van eiseres dat de weigering om haar vergunning te verlengen moet worden beschouwd als een ongerechtvaardigde inmenging in het gezinsleven van eiseres met haar broer kan niet tot de gegrondheid van het beroep leiden. Met verweerder is de Rechtbank van oordeel dat de haar verleende verblijfsvergunning haar niet in de gelegenheid stelde tot het uitoefenen van een gezinsleven met haar broer en dat noch gesteld noch gebleken is dat zij gezinsleven niet elders zou kunnen uitoefenen".

Toelichting:

Het bepaalde in artikel 8 EVRM spreekt hen niet louter toe ongerechtvaardigde inmenging tegen te gaan in die situaties waarin die inmenging ziet op een eerder toegekend verblijf toe. Niet valt in te zien dat de relatie met haar broer, bij wie zij in huis woonde, kort gezegd, niet onder het bereik van artikel 8 EVRM zou vallen. Dat heeft de Rechtbank miskend.

Mitsdien:

Gelet op alle voorgaande wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierecht.

RECHTSBANK GRONINGEN

Op al onze dienstverleningsactiviteiten zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden van Tiebout Advocaten, welke zijn gepubliceerd ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen onder nummer 1487 en welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten. De voorzet

31-08-2007

16:17

050 3601623

97%

P.02

Tiebout

advocaten

Groningen
Pradiniusdijel 1
9711 AA Groningen
T (050) 389 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

In afwachting.

Hoogachtend,

dhr mr. R. van Asperen
dhr mr. M. Schuring
dhr mr. K.B. Spoelstra
dhr mr. B. van Dijk
mw mr. I.M. Zuidhoek
mw mr. M.R.M. Schaap

R. van Asperen

Bijlage(n):

Kopie uitspraak (5 pagina's)

Kopie uitspraak Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (4 pagina's)

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhr mr. S.G. Rissik
dhr mr. S. El Hami
mw mr. S.M. Faber
mw mr. L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

